

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorum Omnium Generalium Et Provincialium Collectio Regia

Ab anno DCCCLXXII. ad annum DCCCCIX.

Parisiis, 1644

XXI. De querimonia inter presbyterum & laicum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15967

ANNO CHRISTI 895. confitemur, credimus & confirmamus, ne vllus si-
ne commixtione vini & aquæ mysteria sacra confi-
ciat, sed vt duæ partes sint vini: quia maior est ma-
iestas sanguinis Christi, quam fragilitas populi: ter-
tia aquæ, per quam intelligitur infirmitas humanæ
naturæ.

XX.

Si quis irreuerens, timorem Domini postponens,
in seruos eius sœuire præsumperit, quos ipse præ ce-
teris peculiari singularitate sibi segregauit, & coro-
næ suæ similitudinem, tradente apostolorum prin-
cipe, gestare fecit, & seruos suos dici & esse voluit,
sortemque illorum se constituit, sicut de eis scriptum
est, loquente ipso Domino: *Ego hereditas eorum.* Num. 18.
Dominus hereditas mea est: Si quis, vt diximus, vl-
lum eorum, quocumque ordine consecratum, cæ-
sis vulneribus, vel quibuscumque iniuriis angusta-
uerit, iubeat eum dominus episcopus per bannum
a se impositū ante se venire, & aduocet cognitorem
& adiutorem comitem, & constringat proterum
episcopus auëtoritate canonica: vt eidem clero, 1. Petr. 2.
cui contra diuinæ & humanæ leges contumelias in-
gressit, iustum & debitam persoluat compositionem:
& comite agente persoluat bannum regibus debi-
tum. Si vero agente proterua venire contempserit,
iustitiæque consentire detrectauerit, agantur super
eum omnia, quæ supra scripta sunt in secundo &
tertio capitulo, nisi iterum veniat, & iustitiæ con-
cordet.

XXI.

Si quis presbyter contra laicum, vel laicus con-
tra presbyterum, aliquam habet querimoniæ con-
2. quæst. 4.
Si quis pre-
sbyter.

Concil. Tom. 24.

N n n n

trouersiam, episcopo * regente sine personarum ac-
ceptione finiatur, & laicus * præiuramento, si ne-
cessit, * constringatur: presbyter vero vice * præ-
iuramenti, per sanctam consecrationem interro-
getur; quia sacerdotes ex leui causa iurare non de-
bent. Manus enim, per quam corpus & sanguis
Christi conficitur, iuramento polluetur? absit,
cum Dominus in euangelio discipulis suis, quo-
rum vicem nos indigni in sancta gerimus ecclesia,
dicat: *Nolite omnino iurare, sit autem sermo vester, Est,*
est, Non, non: quod autem his abundantius est, a malo
est. Non dixit, Quod amplius est, malum est, sed
a malo, id est, a malo homine, de cuius increduliti-
tate cogimur iurare. Ut enim in quadam homilia
B. Bedæ presbyteri legimus, si forte nos incautius
iurasse contigerit, quod scilicet obseruatum peio-
rem vergat in exitum, libere illud mutandum no-
uerimus salubriori consilio.

XXII.

Si quis fidelis libertate notabilis aliquo crimine
aut infamia deputatur, utatur iure, iuramento se ex-
cusare. Si vero tanto talique criminis publicatur, ut
criminosus a populo suspicetur, & propterea super-
iuretur, aut confiteatur & pœniteat, aut episcopo
vel suo missio discutiente, per ignem candenti ferro
caute examinetur. Deus omnipotēs, cum omnia nu-
da & aperta sint oculis eius, ut in epistola Euaristi pa-
pæ scriptum legimus, quo nos a dubiis & incogni-
tis sententiam proferre compesceret, mala Sodo-
mæ noluit audita iudicare, priusquam manifeste
agnosceret quæ dicebantur; vnde ipse ait: *Descen-*

Gen. 18.